

Vybraveno

dne 7.5.2015 Digitálně anonymizováno
v souladu s GDPR

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 11.5.2015
podpis: _____

MVCRP013EIU3

V Praze dne 5.5.2015
Č.j.: MV-12502-4/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0344 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala _____, (dále jen „žadatelka“), i za svoje nezletilé dcery _____ a _____ (dále jen „nezletilé dcery“), všechny státní občanky Alžírsko, všechny trvale bytely _____ rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 11. 2014, č.j.: VS-1468/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 6 požádaly žadatelka a její nezletilé dcery dne 5. 12. 2013 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 3. 2. 2014. Trvalý pobyt na území České republiky byl dospělý žadatelce povolen ode dne 28. 2. 2012, dceři _____ od 7. 11. 2012 a dceři _____ od 4. 7. 2012. Žadatelka i její nezletilé dcery jsou státními občankami Alžírsko. Manžel žadatelky má v České republice povolen dlouhodobý pobyt, jejich nejstarší dcera _____ si podala v prosinci 2014 žádost o udělení českého státního občanství již podle nové právní úpravy, zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „nový zákon o státním občanství“).

Ze spisového materiálu Ministerstva vnitra vyplývá, že žadatelka přijela do České republiky v roce 2003 jako vládní stipendistka, v roce 2008 ukončila doktorské studium na České zemědělské univerzitě v Praze. V letech 2008 až 2012 byla zaměstnána u společnosti _____ CZ, s.r.o., jako vedoucí komunikace. Od roku 2012 je na mateřské dovolené a pečue o nezletilé dcery. Manžel žadatelky pracuje v Tunisu jako ředitel společnosti _____, do České republiky jezdí za rodinou jedenkrát za měsíc na prodloužený víkend, někdy na týden až 10 dnů.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství. Nezletilé dcery s ohledem na svůj věk splnění uvedených podmínek neprokazují.

Žadatelka i její nezletilé dcery dále splňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

K dosavadnímu požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 nového zákona o státním občanství se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatelka i její nezletilé dcery však nesplňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť žadatelce byl na území České republiky povolen trvalý pobyt ode dne 28. 2. 2012 a jejím nezletilým dcerám od 4. 7. 2012, resp. od 7. 11. 2012, přičemž žádost podaly dne 5. 12. 2013. Ministerstvo vnitra nevyužilo liberačního ustanovení v § 11 odst. 1 písm. a) a b) zákona o státním občanství, a proto jejich společnou žádost rozhodnutím ze dne 20. 11. 2014 zamítlo.

II.

Zamítavé rozhodnutí bylo žadatelce doručeno dne 24. 11. 2014. Dne 9. 12. 2014 proti němu podala žadatelka i za své nezletilé dcery včasný rozklad, který dodatečně odůvodnila podáním ze dne 22. 12. 2014.

V rozkladu žadatelka namítá, že prvoinstanční správní orgán nesprávně zjistil skutkový stav, a věc též nesprávně právně posoudil. K závěru napadeného rozhodnutí o tom, že žadatelka i její nezletilé dcery ke dni podání žádosti nesplňují alespoň polovinu z požadovaných minimálně 5 let povoleného trvalého pobytu na území České republiky, namítá, že prvoinstanční správní orgán pochybil, pokud tuto dobu posuzoval ke dni podání žádosti a nikoli k datu vydání rozhodnutí s tím, že tato lhůta neměla být vůči nezletilým dcerám posuzována, pokud se narodily na území České republiky.

Žadatelka v rozkladu dále namítá, že se svými dcerami trávila v roce 2012 a 2013 vždy 2 měsíce prázdnin v Tunisku, a není tedy pravdou, že by se jednalo o 4 měsíce nepřetržitého pobytu.

V rozkladu rovněž poukazuje na novou právní úpravu provedenou novým zákonem o státním občanství, k níž měl prvoinstanční správní orgán ve vztahu k žadatelce přihlížet, podle které postačí, že má žadatel povolen trvalý pobyt na území České republiky ke dni podání žádosti nepřetržitě po dobu, která společně s bezprostředně předcházejícím oprávněným pobytem v České republice dosahuje alespoň 10 let.

Pokud Ministerstvo vnitra při posuzování využití liberačních ustanovení § 11 odst. 1 zákona o státním občanství (negativně) zohlednilo, že je žadatelka ekonomicky závislá na manželovi proto, že je na rodičovské dovolené, žadatelka

k tomu uvádí, že je po jejím skončení připravena znovu nastoupit do zaměstnání ke společnosti s.r.o., kde před nástupem na rodičovskou dovolenou pracovala. Její manžel pobývá v Tunisku z důvodu svých podnikatelských aktivit, a je též připraven po jejich ukončení přestěhovat se do České republiky, kde má zatím povolen dlouhodobý pobyt. Ohledně své nejstarší dcery pak žadatelka přiložila k rozkladu kopii žádosti podanou dne 16. 12. 2014 dle nového zákona o státním občanství.

V souladu s výše uvedeným navrhuje žadatelka v závěru rozkladu, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvoinstančnímu správnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí ve věci.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství, neboť prokázala trestní bezúhonnost a pohovorem před Úřadem městské části Praha 6 znalost českého jazyka. Nezletilé dcery s ohledem na svůj věk splnění uvedených podmínek neprokazují.

Žadatelka i její nezletilé dcery dále splňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť si plní své povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a rovněž povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatelka i její nezletilé dcery nesplňovaly podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice v době podání žádosti stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství – viz výše.

K námitkám podaným v rozkladu ministr vnitra předně pokládá za potřebné uvést, že posuzovaná žádost podléhá právní úpravě dle zákona o státním občanství, nikoli právní úpravě podle nového zákona o státním občanství, pokud byla žádost podána žadatelkou dne 5. 12. 2013, tj. před nabytím účinnosti posledně uvedeného zákona. Ministr vnitra tak považuje úvahy o tom, že měl prvoinstanční správní orgán věc posuzovat ve světle současné právní úpravy, za bezpředmětné.

Ministr vnitra dále konstatuje, že splnění liberačních důvodů upravených zákonem o státním občanství v § 11 odst. 1 písm. a) a b), tzn., že žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt a na jejím území se narodil, resp. žije na území České republiky nepřetržitě alespoň 10 let, nezakládá nárok na prominutí

podmínky. Rozhodujícím důvodem, pro který Ministerstvo vnitra ve svém rozhodnutí neaplikovalo výše uvedená liberační ustanovení na nesplněnou podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, přičemž dobu pobytu ve smyslu citovaného ustanovení posuzovalo ke dni podání žádosti, je krátká doba povoleného trvalého pobytu žadatelky i jejích nezletilých dcer, která ke dni podání žádosti nedosáhla alespoň poloviny zákonem o státním občanství požadovaných minimálně pěti let povoleného trvalého pobytu na území České republiky. Ministr vnitra se s tímto závěrem ztotožňuje, a to i v kontextu dalších skutečností, které Ministerstvo vnitra v souvislosti s možností prominutí podmínky hodnotilo.

K námitce uvedené žadatelkou v rozkladu, že 4 měsíce trávené v Tunisku nebyly nepřetržité, ministr vnitra konstatuje, že v napadeném rozhodnutí jsou zmiňovány celkem 4 měsíce strávené v zahraničí v letech 2012 a 2013.

Ve vztahu ke konstatování ekonomické závislosti žadatelky i jejích nezletilých dcer na manželovi žadatelky, ministr vnitra uvádí, že napadeným rozhodnutím rozhodně nebylo žadatelce kladeno k tíži, že sama není pracovně činná, pokud pečuje o děti, ale chtěl zde být zdůrazněn fakt, že je s dcerami závislá na manželovi, který má v České republice dosud povolen pouze dlouhodobý pobyt, přičemž se věnuje pracovním aktivitám v Tunisku. Ve shodě se závěry Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí se ministr vnitra domnívá, že případné budoucí plány žadatelky nemohou být předmětem hodnocení, pokud nejsou v době rozhodování správního orgánu realizovány.

Ministr vnitra rovněž odkazuje na napadené rozhodnutí, ve kterém Ministerstvo vnitra ve vztahu k možnosti využití liberačního ustanovení § 11 odst. 1 zákona o státním občanství negativně hodnotilo skutečnost, že manžel žadatelky i jejich nejstarší dcera nežadají o udělení státního občanství České republiky, resp. ani zatím minimálně manžel žadatelky úspěšně žádat nemůže, a celá rodina, tj. rodiče a jejich nezletilé dcery, tak jednotně nenabydou české státní občanství. K tomu ministr vnitra uvádí, že pokud žadatelka v rozkladu uvádí a dokládá kopii žádosti pro svoji nejstarší dceru z prosince roku 2014, zůstává dosud nezodpovězenou otázkou, zda její žádosti bude vyhověno.

Ministr vnitra se proto na základě výše uvedeného ztotožňuje s názorem prvoinstančního orgánu a konstatuje, že žadatelka i její nezletilé dcery nesplňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství a nesplnění této podmínky jim nelze prominout. Na návrh rozkladové komise proto ministr vnitra rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

